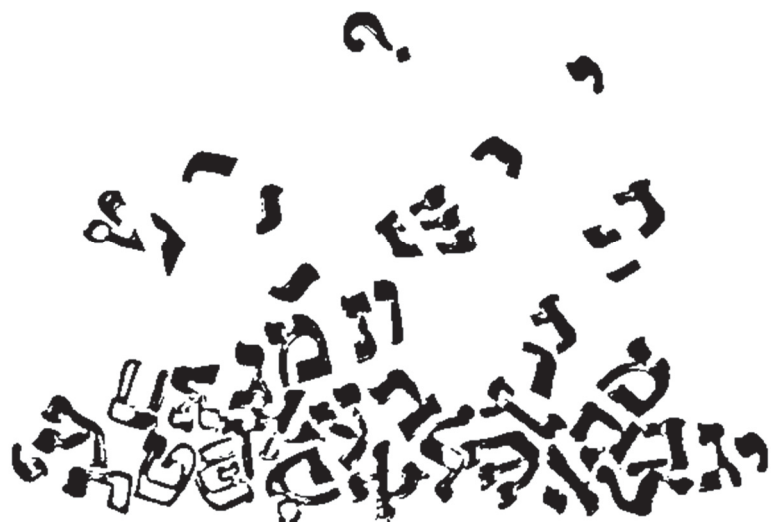

בין השורות

מוסף שירה ויצירה

סדר היצירות

- 137 אריאל תורג'מן
וידוי
- 138 אלחזי זיוון
אבק ערבות
- 139 גיא כהן
עליית הגג
- 140 אלחזי זיוון
שלא על-מנת לשוב
- 141 אריאל תורג'מן
מקום
- 142 עידו ולק
תם
- 143 שי ישראלי
תחנת רכבת
- 144 לביא שוורצגורן
ברעד רוכן
- 145 איתם בר תקוה
מחזור שירי ישיבה
- 146 אסף עליאש
סוד הגעגוע

148	איתם בר תקוה על אומץ ופחד בחיי היום-יום
149	שי ישראלי לבית דין של מעלה
150	אריאל תורג'מן לחם ומנורה
151	ידידיה פינק אני יודע
152	דביר חור חוני מאיזה מקום
153	יונתן כהן צפונות

וידוי
אריאל תורג'מן

אבק ערבות

אלחי זיוון

בבוקר, לו הייתי מנחל,
עֲרֻבוֹתֵי הַיּוֹ שְׁקוּעוֹת הַיּוֹ שְׁקוּעוֹת בְּתוֹכָם שֶׁל הַמַּיִם –
כִּי חֲלוּמוֹת הַנַּחַל שְׁלִי הֵכּוּ בַתּוֹדָעָה,
בְּמַקְצָבֵם הָאֵטִי וְהַכֶּבֶד
בְּשִׁפְתֵיהֶם הַיִּרְקוֹת, הַרְטוּבוֹת.
הָאֵבֶק נִמְחָה.
סוּף-סוּף, הָאֵבֶק נִמְחָה.
וּצְפִירָתוֹ שֶׁל הַגֶּשֶׁם הַחֵלָה לְהִשְׁמַע
מִטִּילָה אֶת צֵלָהּ עַל הַתְּצָרוֹת,
גוֹלְשֶׁת לְנֶמֶל.
יִדְעֵנוּ מִשׁוּם-מָה,
שְׁזָהוּ סוֹפּוֹ שֶׁל הַקֵּיץ
וְכִי, תְּמִיד, הַדְּבָרִים מְסִתִּימִים.

סוכות תשע"ז

עליית הגג

גיא כהן

כמה אמת אני מוצא פתאום בעלית הגג.
 כמה אמוץ אני נוהן באור היוצא ממגורת הלילה
 הכפופה ורכונה אל הספרים ואל הדפים הריקים
 מרפזת וסקרנית. הסקרנות היא אורה הצהוב הבוקע.
 אני מאמין להתעניינותה. ללחישות שעולות מהפתכים רק לאורה
 'גדל' הם לוחשים. לאט תגיע אל הענג. תן לו לבוא בשקט.
 תן לו זמן. תן תהליך. תן דרך ארבה. גדל והיה לאדם שלם
 למקצוע יצוק ומבסס. היה איש ספר. איש לב עמוק ודעת נכונה.
 למד ושנה וחדש. עקר, שנה, חלל, קדש.
 ולכל המלאכים הבאים לסתור את תלמודך על שפתך
 אמר בתחנה רכה,
 שישאו עמם את שכחתך.

שלא על-מנת לשוב

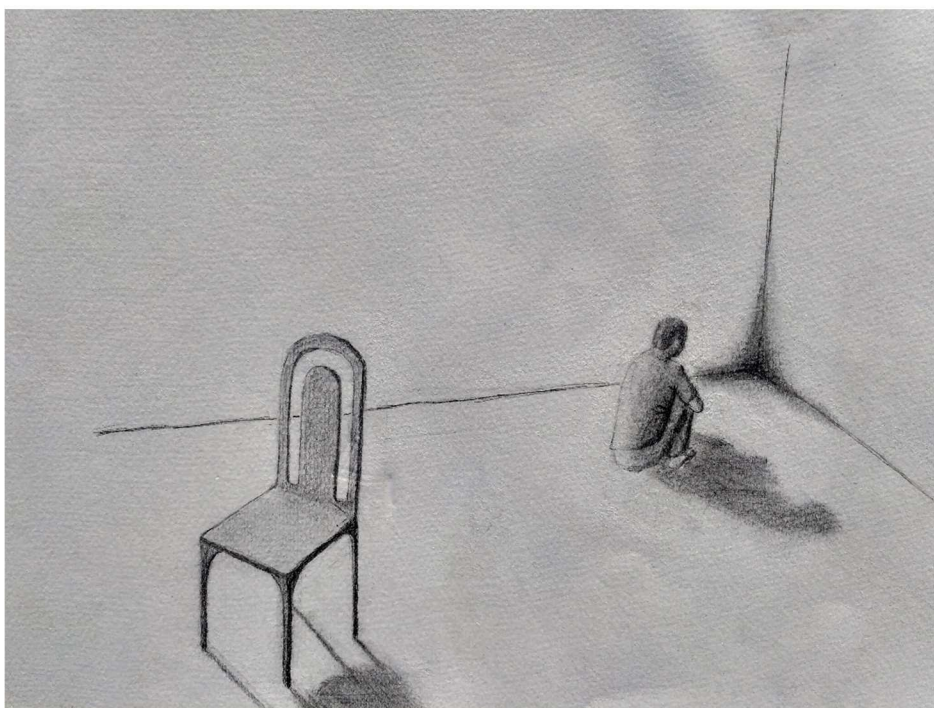
אלחי זיוון

בְּאוֹר הַחֵלְבִי שֶׁל שְׁעַת בִּקְרֵי מְקַדְמַת וְעַרְפְּלִית
לְהִתְעוֹרֵר כְּמַעַט בְּלִי לְהִרְגִישׁ
וּלְהִיבְלַע לְמַגָּעַם הָאֵינְסוּפִי שֶׁל הַדְּבָרִים
לְצִלְלִים הַפְּתֹאוּמִי אוֹ הַנִּמְשָׁף שֶׁל הָעֲצִים
לְאַרְףְּ הַרוּחַ שֶׁל הַהוֹנָה
כְּמוֹ לְהַחֲלִיק בְּדַמְמָה אֶל עֵמֶק הָאוֹקְיָנוֹס
שְׁלֹא עַל-מְנַת לְשׁוּב

מקום

אריאל תורג'מן

תָּם

עידו ולק

לא יודע כמה זמן עוד אוכל
להחזיק את הסוגיה הזאת בראש

ראשונים ראשונים ברחים ממני
אותם נצנים ירקים של פירוש
ובמסגרתם, נתן להבחין באדום העז
הממלא כל חדרני לב ובתי עלמין

אחרונים אחרונים נפתחים פרחי הקיץ
שמי יעז להגדירם
ישלח יד בנפשו
הנוגעת, ממשמשת ומריחה

והנה כבר היוכש
מסתמן בפאתי הרנן
ועוד רגע ויבולו

אני קם סוגר ויוצא.

סיוון תשע"ז

תחנת רכבת

שי ישראלי

החפֿש לא מגיע

מחפוש

השמחה לא מגיעה

מאהבה

קאור לא מגיע

מהחשך

ואני לא מגיע

ברעד רוכן לביא שורצגורן

יש קול אַתד רוכן בי בלילות.

אני בן עשרים סוגר לאט אַת
כל הספרים והולך אַל
התרפקות התדרים. אני נשען
על המרחקים מסיני
שמים ארכים ריקים משופרות ובקרים.

ברעד תאספנה אחת אחר אחת
שתיקות ממדבריות בחלל יעצרו
מלים רבות. אין לי לאן ללכת מכאן -

גם אם אגוד שנים רבות
עדין יהיה קול אַתד
רוכן בי בלילות.

מחזור שירי ישיבה

איתם בר תקוה

*

בְּאַרְץ אֶהְבֵּתִי הֵינּוּ יוֹשְׁבִים

קָפָה

סָפָר

בֵּית הַשֵּׁם בְּלִילוֹת

*

'שֶׁבֶת שְׁלוֹם':

הַכְרֹזת מִלְחָמָה

בְּקִשְׁת חֲנִינָה

הַפְּסָקת אֵשׁ

מִשְׁאֲלַת מָוֶת

זְכָרוֹן

זְכָרוֹן

זְכָרוֹן

*

קִיץ וְחוֹזְרִים הַבְּיָתָה

עוֹשִׂים פְּסִיכּוֹמְטְרִי

פּוֹשְׁטִים הַלְּבוּשִׁים

(אָחֹר בְּאָחֹר, פְּנִים בְּאָחֹר)

מְעַרְבִּים אֶת הַשֵּׁטָן

סוד הגעגוע

אסף עליאש

נוֹלְדִיתִי עִם חוֹתֶם מְרֻשְׁמְלוּ בְּפָה
 הַמְלֵאָה לֹא הָיָה זָכַל לְהִתְאַפֵּק אַחַר הַסְתִּירָה
 הַיִּיטִי תִינּוֹק בְּכִינָן
 הַפְּנוּק שָׁלוּ קָלְקַל אוֹתִי לְכָל הַחַיִּים
 הַטְּעִים אוֹתִי בְּמִתּוֹק וּמֵאֵז אֲנִי מְכוּר
 לְמִלּוֹדֵיּוֹת דְּקוֹת
 לְמַפְלִים סוֹאֲנִים
 לְעֵינִים

הַבְּקָר חוֹתֶם שֶׁל טֵיט דְּפַק עַל דְּלִתִּי
 פְּנִי תִלְמִים שֶׁל גְּעֵגוּעַ וְצַעַר
 יָדִיו מְרַבְּבוֹת כְּתָמִי זְקֵנָה וְרַגְבִּי עֶפֶר
 'כֵּן אָבִי' אֲמַרְתִּי לוֹ
 בְּחִקְמָתוֹ הַפְּשוּטָה הוֹרָה לִי
 כִּי לֹא טוֹב אֲנֹכִי עוֹשֶׂה
 וַיֵּשׁ נִגּוֹן שֶׁמְרַכֵּב תּוֹיִם שֶׁל שְׂתִיקָה (הַהֶפֶךְ מִתְּשׁוּקָה)
 אֶתְהָ צְרִיף אִשָּׁה עִם לֵב טוֹב הוּא אָמַר
 וְלִפְתָּר תְּרַגְּלִים בְּלוּיַח הַכְּפָל
 הַתְּמָדָה כְּפוּל הַתְּמָסְרוֹת שְׁנֵיהֶם
 בֵּית בְּגָדֵל בִּינּוּנִי, כְּסֵא תִינּוֹק בְּמוֹשֵׁב הָאֲחוּרִי וְשִׁקִּית עֲנָבִים לִגְן

וְאֲנִי גְּמַנְמַתִּי עַל הַלִּילוֹת בְּאוֹטָר פְּרָדֶשׁ
 וְאַהֲבָה עֲזָה מְאוֹד
 וְרִסְיִסִּי לִילָה וְרִסְיִסִּי אוֹר

וּבְסוֹף אֶת הַתְּכֵלֶת שְׁלִי כְּסִיתִי
בְּשֵׁתִי כְּרִיכּוֹת פְּשׁוּטוֹת
שֶׁל לְבָן

על אומץ ופחד בחיי היום-יום

איתם בר תקוה

אֲנָשִׁים שְׁפוֹתָרִים תְּרַגְּלִים בְּמַתְמַטִּיקָה

עם עט

הם אֲנָשִׁים לְלֹא פֶחַד

וְיֹתֵר מֵהֶם - מִי שְׁאוּמֵר

אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ

לבית דין של מעלה

שי ישראלי

בְּאֵתִי בְּגִפִּי וּבְגִפִּי אֶצֵּא

לֹא עֲבָדְתִּי

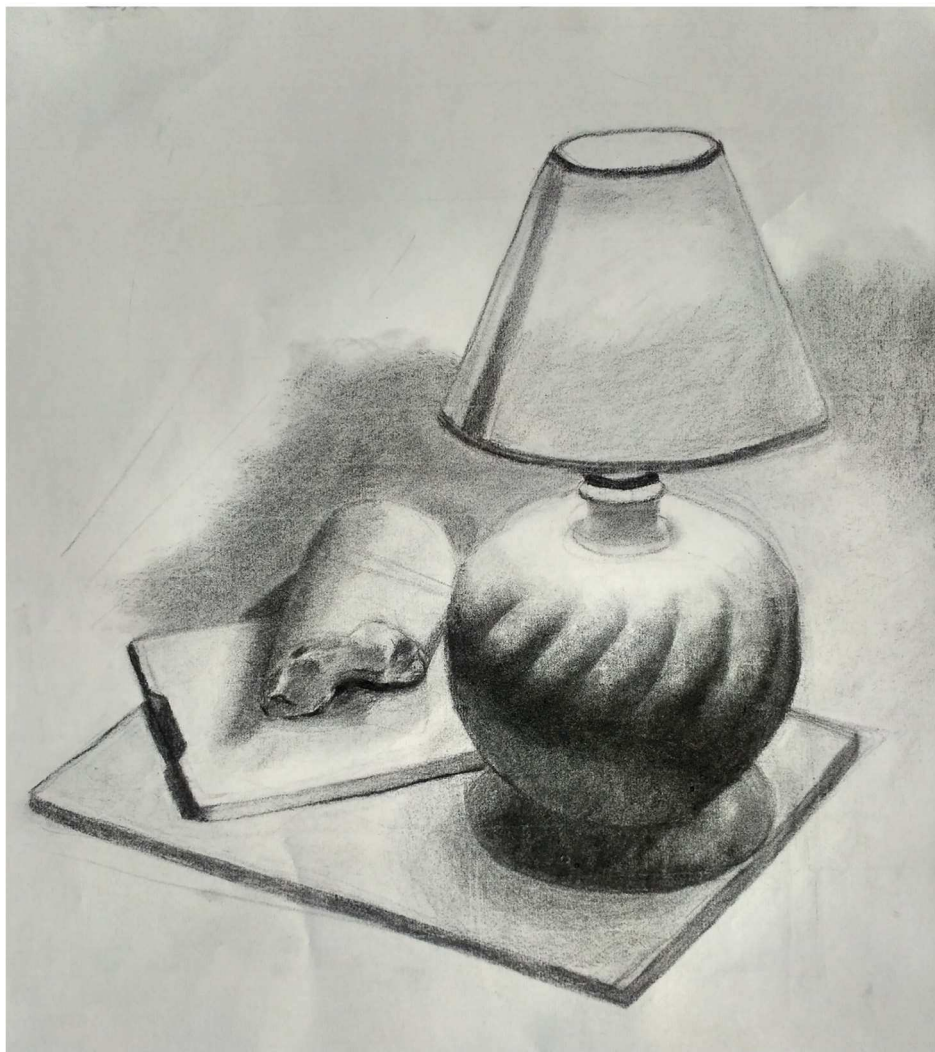
לֹא בְּשִׂמְחָה וְלֹא בְּטוֹב לֵבָב

אֶקַּל אֶחְבֹּתַי

אֶת אֲדוֹנָי

לחם ומנורה

אריאל תורג'מן

אני יודע

ידידיה פינק

ואז אומרים שלושה עשר מי יודע ואתה עונה...

שלושה עשר מי יודע

האהאהא לא חמוד שלושה עשר אני יודע

אבל אני לא יודע

בטח שאתה יודע מה זאת אומרת? כתוב

אבל אמא את כתבת את זה

לא נכון זה מה שקתוב בהגדה

זה לא הגדה זה סתם דפים שאת כתבת עליהם

נכון אבל אני העתקתי מהאגדה

...

אתה רוצה לכתב?

כן

אחד מי יודע

אחד

אני לא יודע

מאיזה מקום

דביר חור חוני

קמתי ושאיתי מאיזה מקום?
עוד לא הספקתי למלמל מלמול קטן
של הודיה, נטפלו אלי אורחי רחוב
ושאלוני מאיזה מקום מה?
צעקו החרישו סמרו שערותי כנגדי
נטרפו חושי כמו בלילה של עוגה,
החליקו בגרוני מלים ועמק כנין או יי"ש למחמירים.

ופשוט השתלחתי כסופה כמג'נון של תפלה
זעקתי שלכם תאמרו אתם, עופו על לשונכם,
אל תנצרוה.
רק בקשה נשמות: אמנם לשון נופל על לשון אבל נפילות רכות עדינות של אהבה אמת
לא נפילה מכה חותכת.

ואחורי כל זאת הבנתי מהו שיר מה הם חיים.

צפונות

יונתן כהן

אני כותב בשביל לזכור
(נדמה לי שלביא אמר את זה)

א. המתנת מלקוש

בחֶרֶף הָאֶחָד

הַשְּׁתַּעֲלוּ בִּי תְּשִׁישׁוּיּוֹת

לְחֹת סְמִיכוֹת

חֲנֻקוּ אוֹתִי לְמִטָּה

בְּעִירִם שְׁלֶכֶת וּבֶן.

בִּימֵי דִין

שֶׁל סוּפוֹת וּגְשָׁמִים

אֵין שְׁמֶשׁ

מְכוֹנוֹת יְבוּשׁ מְטַרְטָרוֹת

מְקַלְקְלוֹת הַדְּרָכִים

וְאֵין אֵיךְ לְחַזֵּר

וְלֹא לְצֹאת

מִחֻשְׁכֵּת הַנּוֹרוֹת הַכְּבוֹיּוֹת

שְׂכוֹתְבוֹת אוֹתִי

כֹּל פֶּעַם מִחֻדָּשׁ

מְעֵטִים שְׁלֹא עוֹבְדִים.

ב. מופע של אור, מים, ומעט סבון

אֲנִי שׁוֹכֵב עַל דֶּקַע עֵץ

מֵעַל סֵכֶר הַיְדֻדִינוֹן

מְפָרֵיחַ דְּעֵתִי בְּבוֹעוֹת
שְׂאִינָן אֶלֶּא אֲוִיר
עֲטוּף בְּשִׁקִּיפּוֹת קְלוּשָׁה
שֶׁל מְסֻבּוֹת יְמֵי הַלְדֻת פְּשׁוּטוֹת.

אֶתְמוּל בְּלִילָה
בְּבִרְכַת הַהַמְלוֹת הַשְּׁקֻטוֹת
כּוֹכְבִים חֲסְרֵי גַג הַתְּנַצְנָצוּ
מִבְּעַד לְעִגּוּלִים הַמְּסַתְחָרִים
הֵן שְׁטוּ מִעֲלֵה מִטָּה
בְּחִמִּימוֹת הָאָדִים
רְכָבוֹ עֲלֵיהֶם כְּעַל פְּסוּסִים
בְּקְרוּסְלֵה סִסְגוֹנִית

ג. וְתוֹדָה לְאַחֹתֵי הַגְּדוּלָה
הַבָּקָר זָרְחוּ הַדְּשָׁאִים
הַלֵּב חָזַר לְפָעַם
בְּזָרִימַת הַנַּחַל
שָׁקֵט וְנָנוּחַ.
נִיחוּחַ רְאוּת וְשִׁמְעַ.

לוֹחֵשׁ אֶלְיָךְ תִּפְלָה צְלוּלָה
שְׂיָצְאוּ הַנְּמָלִים שְׁלִי
לְלֶקֶט וְלִשְׂאֵף
נְבֻטֵי אָבִיב
הַמְצַתְמַחִים בְּעַרְבִים.

ד. אני בכלל טפוס של טרמפים
 הלואי שהאוטובוס יחכה לי
 או לפחות יאחר קצת בכונה
 הלכתי עד כאן
 ואין לי משג איפה ארד
 כשאעלה אליו

אני שוחה בשביל להתנקות
 טובל בשביל להתפלל מנחה
 עכשו. לפני האוטובוס.

מסיר את הגערטל
 בתנועות רקוד קלות,
 אני כורע מעט לקרקע
 רוצה לנשק את הטבע
 בלי להפסיק
 לבכות לו
 את כל מה שהיה
 שיתן לי עידוד ונחמה
 ומקום לרדת אליו
 מהאוטובוס.